

Cultura i Societat

ESPECTACLES | CIÈNCIA | TENDÈNCIES | TRADICIONS | FETS I GENT | CINEMA | TELEVISIÓ

CORREU ELECTRÒNIC cultura.diaridegirona@epi.es

Quim Domene serà l'hortalà d'enguany al festival del foc i de la llum Lluèrnia d'Olot

► L'organització presenta un programa amb 45 propostes que es desenvoluparà el 9 de novembre a la nit aprofitant l'entorn volcànic de la Garrotxa ► Les escoles d'art de Catalunya es faran càrrec de 15 de les instal·lacions que es portaran a terme

ACN OLOT

El recoegut artista olotí Quim Domene (1948) serà l'hortalà d'enguany al Lluèrnia, festival del foc i de la llum, que es farà el 9 de novembre a Olot, des de la posta del sol fins a mitjanit, amb 45 propostes. El festival continua volent ser una festa participativa i aprofitar l'entorn volcànic de la ciutat com a escenari.

Un any més, artistes visuals i professionals creatius de diferents àmbits acompanyaran els alumnes de les Escoles d'Art de Catalunya i dels centres de la Garrotxa que, amb les seves instal·lacions efímeres, mostraran els espais quotidians amb una nova mirada.

El programa del Lluèrnia estarà format per 15 propostes seleccionades d'entre prop de vuitanta que es van presentar a la convocatòria, juntament amb quinze instal·lacions dels alumnes d'escoles d'art de Catalunya i quinze més encarregades per la direcció artística del festival.

Entre els encàrrecs hi ha l'Hort de la Llum, que podrà tornar-se a fer davant de l'Arxiu Comarcal. L'artista a qui se li ha encarregat el treball és Quim Domene, amb una llarga trajectòria i un dels artistes visuals olotins de més nomenada. Domene treballa diferents disciplines, pintura, collage,

Una de les instal·lacions de la passada edició del Lluèrnia. ACN

fotografia, reprografia, instal·lacions i escultura. En els darrers mesos ha tingut presència mediàtica per haver estat l'autor del polèmic mural *La manada*, una recreació de *La càrrega* de Ramon Casas amb rostres de polítics espanyols, que va acabar malmès.

Tampoc hi faltará la instal·lació conjunta de les escoles de primària, la proposta de *PimPamPum*

Foc! o la programació infantil de Lluèrnia Kids.

El tret de sortida de la nova edició del Lluèrnia serà el Vermut dels Enlluernats el 26 d'octubre. Es tracta d'una reunió oberta a tots els voluntaris i col·laboradors del festival, on els autors de les diverses instal·lacions presenten els seus projectes.

Després de la bona acollida de

la Fumarola del Lluèrnia a Sant Joan les Fonts que l'any passat es va fer el dia abans, s'està estudiant fer més rèpliques a altres municipis en col·laboració amb el Consell Comarcal de la Garrotxa.

Ara que ja s'han acabat les obres de remodelació del Firal d'Olot, l'itinerari continuarà ocupant els carrers i places del nucli antic, recuperarà els espais més

centrics de la ciutat com el Firal, el Firalet i s'apostarà de nou per incloure paisatges naturals. És per això que s'està dissenyant un itinerari que comenci a la base del volcà Montsacopa amb instal·lacions al passeig del Morrot, les grederes de darrere el cementiri i a sobre el camí Montsacopa i carretera de Les Feixes.

Restauració de capelletes

Seguint la línia iniciada fa dos anys amb el mural *Llum* del col·lectiu Reskate al final del pasatge de Sant Antoni, i la restauració de la imatge *La Milagrosa* a la fàbrica de ganivets, es farà una nova acció permanent al patrimoni cultural. Enguany s'ha decidit restaurar les tradicionals capelletes que hi ha alguns carrers de la ciutat, estretament lligat a la importància de la indústria dels sants. Algunes estan en bon estat però d'altres estan exposades a espoli o fins i tot han desaparegut per la demolició de l'habitatge. La majoria tenen una precària instal·lació elèctrica. Juntament amb la Delegació del Col·legi d'Arquitectes i de l'Ajuntament, el festival vol rehabilitar de «forma discreta» aquest patrimoni amb una actualització personalitzada com podria ser de neteja, pintura i sobretot la il·luminació.

L'ANTISEMITISME NORMALITZAT

Anna Ferrer

Estudiant en pràctiques a la Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani de la Universitat de Girona

Quan hom pensa en antisemitisme, és comú que l'identifiqui aquest automàticament amb el nazisme. Però, aleshores, l'associació ens pot portar a pensar que l'antisemitisme no té res a veure amb nosaltres, que és propi d'un període històric concret i d'una proposta ideològica concreta. És fàcil pen-

sar que l'antisemitisme només té a veure amb aquelles propostes ideològiques que busquen establir una vinculació amb aquest període històric. Tanmateix, lluny d'aquesta realitat, així com el filonazisme a Catalunya és marginal, l'antisemitisme ideològic està perillosament generalitzat i normalitzat. Entorn d'aquesta qüestió va girar la conferència *Antisemitis-*

me i filonazisme a Catalunya que va oferir-se el passat dijous 6 de juny com a cloenda del cicle *Catalunya i el judaisme: identitats compartides, relacions diverses*, organitzat per la Càtedra Ferrater Mora de la UdG i l'Institut d'Estudis Nahmànides.

En opinió d'Antich, avui recordem amb orgull la presència de les comunitats jueves a les nostres ciutats, però es tracta d'un fenomen ben recent. A la ciutat de Barcelona, fins a l'any 2010, moment en què el Museu d'Història de Barcelona va començar a senyalitzar espais en el centre històric de la ciutat, res no testimonia-

va l'existència del Call Jueu. Malauradament, tal com va explicar Antich, en la nova senyalització només s'expliquen les glòries i proeses de la comunitat jueva medieval. Enlloc s'expliquen les condicions de gueto en què vivien aquests barcelonins/es i com van ser finalment expulsats. Aquesta invisibilització de la història de la comunitat jueva ha contribuït a nodrir estereotips que estan en la base de l'antisemitisme, d'aquest antisemitisme que fa dels jueus uns altres. Segons Antich, «jueu/va» era simplement aquell adjectiu que qualificava un grup de catalans que els catalans van acabar fent fora. Amb el pas del temps, de l'adjectiu se n'ha fet un substantiu, amb la qual cosa hem convertit aquests conciudadans/es en uns altres desconeguts.

Actualment, l'antisemitisme a Catalunya és difús i el defensa gent que no es considera obertament antisemita. És fruit de prejudicis cristal·litzats durant segles, d'aquesta relació incompetent amb la pròpia història i d'aquest procés de subjectivització que hem aplicat a la comunitat jueva. Sense tot això, no podríem explicar per què és tan habitual que es responsabilitzi catalans/es jueus/ves de l'acció del govern de l'Estat d'Israel, Estat al qual no pertanyen i govern al qual no han votat. Tampoc no podríem explicar, per exemple, les extremes mesures de seguretat a les sinagogues catalanes o als actes organitzats per la comunitat jueva catalana. L'antisemitisme està present en el nostre dia a dia, en la normalitat institucional catalana, i no l'hem de menystenir.